

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av avtalet med Ryska federationen om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av avtalet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner avtalet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi. Avtalet undertecknades i februari 2014.

Avtalets syfte är att främja och reglera samarbetet mellan Finland och Ryssland när det gäller fredlig användning av kärnenergi. Samarbetet omfattar främst forskningen i användningen av kärnenergi, överföringen av utrustning och teknik mellan länderna i samband med användningen av kärnämnen och

kärnenergi samt främjandet av kärnsäkerheten och strålsäkerheten.

Avtalet träder i kraft 30 dagar efter den dag då båda parterna underrättat varandra om att de rättsliga förfaranden som behövs för att avtalet ska träda i kraft har slutförts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpningen om avtalet. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft, vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE.....	4
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3.1 Målsättning.....	4
3.2 De viktigaste förslagen	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	5
DETALJMOTIVERING.....	6
1 AVTALETS INNEHÅLL OCH DESS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	6
2 LAGFÖRSLAG.....	10
3 IKRAFTTRÄDANDE.....	11
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING.....	11
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	11
4.2 Behandlingsordning.....	12
LAGFÖRSLAG	13
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Ryska federationen om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi och om tillämpning av avtalet	13
AVTALSTEXT.....	14

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I Finland finns det ingen sådan industri som tillverkar viktiga system och komponenter på kärnenergiområdet eller tillverkar kärnbränsle. Av denna anledning är kärnkraftsindustrin i Finland på längre sikt beroende av importen, särskilt i fråga om kärnbränsle.

Användningen av kärnenergi är förenad med risker, och om dessa realiseras kan det uppstå hot eller skador som sträcker sig utanför landets gränser. Som den största risken betraktas möjligheten att tillverka ett kärnvapen eller någon annan kärnladdning. Också säkerställande av säkerheten vid kärnanläggningar, beredskapen inför eventuella olyckor och förhindrande av överlagd skadegörelse förutsätter åtgärder som regleras och övervakas genom myndighetsföreskrifter och -åtgärder.

I syfte att hindra spridning av kärnvapen och att harmonisera säkerhetskraven har de länder som använder kärnenergi förbundit sig vid olika internationella konventioner och arrangemang, i synnerhet inom ramen för Internationella atomenergiorganet IAEA. Till stöd för verkställandet av dessa har det dessutom utarbetats gemensamt överenskomna rekommendationer och anvisningar. I EU finns gällande direktiv om kärn- och strålsäkerhet samt om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall genom vilka bestämmelserna i konventionerna och internationella rekommendationer har gjorts rättsligt bindande inom EU-området.

Finland är part i alla internationella konventioner på kärnenergiområdet som är väsentliga ur Finlands synvinkel. De viktigaste bland dessa är fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (FördrS 10—11/1970), konventionen om kärnsäkerhet (FördrS 74/1996), konventionen om fysiskt skydd av kärnämne (FördrS 72/89), konven-

tionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall (FördrS 36/2001), konventionen om tidig information vid en kärnenergiolycka (FördrS 98/1986) och konventionen om bistånd i händelse av en kärnenergiolycka eller ett radioaktivt nödläge (FördrS 82—83/1990), Pariskonventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område (FördrS 20/1972) och Gemensamt protokoll om tillämpningen av Wienkonventionen och Pariskonventionen (FördrS 98/1994). Finland deltar också aktivt inom ramen för IAEA i utarbetandet av rekommendationer och anvisningar om kärn- och strålsäkerheten och säkerhetsarrangemangen, och tar hänsyn till dessa i sin egen verksamhet.

De flesta leverantörländer på kärnenergiområdet uppställer som villkor för samarbete och leveranser att det har slutits ett statsfördrag med mottagarlandet eller gruppen av mottagarländer där det avtalas närmare om att bestämmelserna i konventioner och olika internationella rekommendationer ska följas i de bilaterala relationerna. Finland har ingått bilaterala överenskommelser om samarbete på kärnenergiområdet med Australien (FördrS 1—2/1980), Kanada (FördrS 42—43/1976), Sverige (FördrS 40—41/1970), Sydkorea (RP 88/2014 rd, RSv 93/2014 rd, avtalet och lagen 934/2014 träder i kraft den 1 januari 2015), Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland (FördrS 15—16/1969) samt med Amerikas förenta stater (FördrS 37/1992). Verkställigheten av överenskommelserna med Australien, Kanada och Förenta staterna har sedermera avbrutits i och med att Finland blivit medlem i EU. Samarbetet på kärnenergiområdet med de nämnda länderna fortsätter inom ramen för de samarbetsavtal som ingåtts mellan Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) och länderna i fråga. Det ömsesidiga samarbetet mellan EU-länderna på kärnenergiom-

rådet regleras genom Euratom-fördraget och de regelverk som utfärdats med stöd av det.

2 Nuläge

Varken Finland eller Euratom har något avtal med Ryssland om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi.

Finland och Ryssland har redan under en längre tid bedrivit samarbete på kärnenergiområdet. Exempelvis skaffar Fortum Power and Heat Oy bränslet till sitt kraftverk i Lovisa från Ryssland, och Fennovoima Ab har ingått ett villkorligt avtal med den statliga ryska kärnenergi-koncernen Rosatom om leverans av ett kärnkraftverk.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att godkänna och sätta nationellt i kraft det redan under-tecknade avtalet med Ryska federationen om samarbete angående fredlig användning av kärnenergi. Genom avtalet skapas rättsliga ramar för samarbetet mellan de finländska och de ryska aktörerna på området fredlig användning av kärnenergi.

3.2 De viktigaste förslagen

Avtalet skapar ramar för projektsamarbetet mellan finländska och ryska aktörer. Projekt kan genomföras bl.a. på områdena kärnenergiforskning, kärnenergiproduktion, bränsleleveranser samt kärnsäkerhet.

I avtalet ingår inga bestämmelser om den regionala tillämpningen av avtalet. Avtalets geografiska tillämpningsområde utsträcker sig dock inte till Krimhalvön eftersom Finland inte har erkänt Krims införlivning med Ryssland.

En av de viktigaste bestämmelserna i avtalet är bestämmelsen om skyddet av konfidentiell information. Sådan information som i Republiken Finland är sekretessbelagd och omfattas av skyddsnivå I eller II eller som i Ryska federationen utgör statshemligheter utbyts inte alls inom ramen för samarbetet.

Konfidentiell information hanteras i enlighet med den nationella lagstiftningen, dock så att skyddet är lika täckande i fråga om de båda parterna.

En annan viktig bestämmelse i avtalet är att kärnämnen, utrustning och datamaterial som överförs mellan länderna inte får användas till utveckling eller tillverkning av kärnvapen eller andra slags kärnladdningar eller till något annat militärt ändamål. Därmed sammanhänger också bestämmelsen om tillsynen över fullgörandet av den ovan nämnda skyldigheten: det ska ske genom verkställandet av sådana befintliga kontrollavtal som ingåtts med Internationella atomenergiorganet och som länderna är parter i.

I avtalet ingår en bestämmelse om atomansvarighet som handlar om ersättning för sådana kärnsador som uppkommer i samband med projektsamarbetet mellan Finland och Ryssland.

Avtalet innehåller dessutom bestämmelser om skyddet av kärnämnen och utrustning, som överförs inom ramen för avtalet, mot lagstridig verksamhet.

4 Propositionens konsekvenser

Avtalet täcker i stor utsträckning de olika sektorerna inom produktionen och användningen av kärnenergi, som är typiska exempel på sådan verksamhet som i Finland kräver tillstånd. Avtalet förväntas underlätta myndighetsförfaranden i samband med samarbetet på kärnenergiområdet mellan Finland och Ryssland, vilket kan förväntas bidra till en ökning av sådan ekonomisk aktivitet som omfattas av avtalet. Således kan det samarbete som sker inom ramen för avtalet öka behovet av myndighetsverksamhet i anslutning till förfarandena. Den ökning i myndighetsverksamheten som beror på bemyndigandet enligt 2 § 3 mom. i lagen om sättande i kraft av avtalet torde dock vara liten.

Avtalet har inga direkta konsekvenser för budgeten. Avtalets ekonomiska konsekvenser har samband med den ökande ekonomiska aktivitet som följer av avtalet, och således förväntas de ekonomiska konsekvenserna vara positiva och gagna framför allt de verksamhetsutövare som bedriver samarbetet i

praktiken. Således förväntas avtalet också ha positiva effekter på företagets verksamhet.

Avtalet ser inte ut att ha några betydande samhälleliga konsekvenser.

De åligganden som ingår i avtalet är förenliga med de åligganden som Finland och Ryssland redan har förbundit sig vid inom ramen för internationella konventioner. Sådana konventioner som båda länderna är parter i är fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, konventionen om kärnsäkerhet, konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, konventionen om tidig information vid en kärnenergiolycka, konventionen om bistånd i händelse av en kärnenergiolycka eller ett radioaktivt nödläge samt konventionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. Regeringarna i båda länderna har dessutom ingått politiska förbindelser om att följa IAEA:s rekommendationer om kärnsäkerhet och säkerhetsarrangemang samt de rekommendationer om exportkontroll som utfärdats av Nuclear Suppliers Group (NSG). Också nämnda förbindelser har beaktats i den finska lagstiftningen. Av denna orsak har det förevarande avtalet inte några konsekvenser för lagstiftningen i Finland.

5 Beredningen av propositionen

Förhandlingarna inleddes i april 2012, och de fördes i Helsingfors och i Moskva åren 2012 och 2013.

Avtalet undertecknades i Helsingfors den 25 februari 2014. På Ryska federationens vägnar undertecknades avtalet av Sergej Kirilenko med fullmakt av Rysslands regering. På Republiken Finlands vägnar undertecknades avtalet av Jan Vapaavuori med fullmakt av republikens president.

Regeringspropositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet.

Utlåtande om utkastet till proposition har begärts av social- och hälsovårdsministeriet, utrikesministeriet, Strålsäkerhetscentralen, Teollisuuden Voima Oyj, Fortum Power and Heat Oy, Fennovoima Ab, Posiva Oy, VTT, Talvivaara Sotkamo Oy samt av Wärtsilä Abp.

Utlåtande har erhållits från Strålsäkerhetscentralen och från Wärtsilä Abp. Dessutom meddelade social- och hälsovårdsministeriet, Teollisuuden Voima Oyj, Fortum Power and Heat Oy, VTT och Fennovoima Ab att de inte hade några kommentarer till propositionen.

I remissyttrandena ansågs det vara viktigt att ett bilateralt avtal ingås och understöddes godkännandet av avtalet. I Wärtsilä Abp:s utlåtande togs det upp iakttagelser som hade gjorts om innehållet i avtalet. I remissyttrandena föreslogs dessutom korrigeringar av teknisk art, vilka har tagits i beaktande när propositionen har färdigställts.

DETALJMOTIVERING

1 Avtalets innehåll och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

I ingressen till avtalet konstateras att båda länderna är medlemmar i Internationella atomenergiorganet och parter till icke-spridningsfördraget. Dessutom konstateras att Finland är medlem i Europeiska atomenergigemenskapen Euratom och Ryssland är medlem i Rysslands, Kazakstans och Vitrysslands tullunion och gemensamma ekonomiska område.

Artikel 1. Enligt artikel 1 uppmuntrar och främjar parterna samarbetet avseende fredlig användning av kärnenergi. Avtalets syfte är således att skapa ramar för samarbetet mellan finländska och ryska aktörer, och på detta sätt underlätta det.

Artikel 2. Artikel 2 innehåller definitioner på de begrepp som är centrala med tanke på tillämpningen av avtalet. De termer som definieras är huvudsakligen inte desamma som har definierats i kärnenergilagen och kärnenergiförordningen. Det enda undantaget är definitionen på kärnämne som överensstämmer med innehållet i definitionen på kärnämne i 3 § i kärnenergilagen.

Artikel 3. Enligt artikeln är sådana områden där samarbete bedrivs a) grundforskning och tillämpad forskning, b) kärnreaktorer och användningen av dem i energiproduktionen, c) leverans av kärnämnen och bränsle till reaktorer, d) kärnbränslecykeln, e) kärnsäkerhet, strålskydd och miljöskydd, f) användningen av kärnenergi inom läkarvetenskapen, industrin och jordbruket, g) forskning i och utveckling av ny teknik, teknologi, utrustning och material, h) leverans av utrustning, kärnmaterial och tjänster och i) andra områden som parterna kommer överens om genom att göra ändringar i och kompletteringar till detta avtal.

Artikel 4. Enligt artikeln kan samarbete bedrivas i följande former: a) gemensam

forskning inom ramen för avtalade program, b) grundandet av gemensamma arbetsgrupper för genomförande av konkret utvecklingsarbete och vetenskaplig forskning, c) sammanträden mellan och byte av tekniska experter på olika samarbetsområden, d) seminarier och symposier, e) gemensamma konsultationer, f) utbyte av vetenskaplig-teknisk information, g) samarbete i frågor som gäller exportkontrollen av utrustning, kärnämnen och teknik och h) andra former av samarbete som parterna skriftligen kan komma överens om på diplomatisk väg.

Artikel 5. I artikeln definieras de myndigheter som är behöriga att verkställa avtalet. Dessa är på Finlands sida arbets- och näringsministeriet och på Rysslands sida statens kärnenergikoncern Rosatom. Om de behöriga myndigheterna byts förbinder sig parterna att underrätta varandra därom på diplomatisk väg.

Rysslands utrikesministerium har år 2008 skickat en not om Rosatoms art och uppgifter till utrikesministeriet i Finland. I noten konstateras det att Rosatom har grundats 1.12.2007 genom Ryska federationens lag nr 317-F3 och att Rosatom verkställer statens politik och rättsliga reglering, tillhandahåller statlig service samt förvaltar statens egendom när det gäller användningen av kärnenergi, svarar för utvecklingen av kärnenergi- och kärnvapenindustrin och för den säkra funktionen av dem, svarar för kärn- och strålsäkerheten samt för att kärnmaterial och -teknologi inte förmedlas vidare, samt svarar för utvecklingen av forskning, teknik och yrkesutbildning på kärnområdet och för internationellt samarbete på området. Enligt artikel 14 i lagen om Rosatom svarar Rosatom inom ramen för sin behörighet för att den ryska parten fullgör Rysslands skyldigheter enligt internationella konventioner. Det konstateras vidare i noten att genom förordning nr 369, som Ryska federationens president utfärdade 20.3.2008 och som handlar om åt-

gärdena för att grunda Rosatom, dras kärnenergimyndigheten in och konstateras att Rosatom som behörigt organ fortsätter att sköta de uppgifter som myndigheten hade när det gäller vissa gällande avtal mellan Finland och Ryssland.

Enligt 54 § i kärnenergilagen ankommer den högsta ledningen och tillsynen på kärnenergiområdet på arbets- och näringsministeriet.

Artikel 6. I artikeln fastställs vilket slags samarbete som ska bedrivas. Enligt artikeln bedriver parterna samarbete på de områden som avses i avtalet genom att de utarbetar och genomför program och projekt. Projektavtalen innehåller de mer detaljerade bestämmelserna om enskilda projekt.

Därutöver möjliggör artikeln det att parternas behöriga myndigheter bemyndigar fysiska och juridiska personer att ingå avtal som definierar samarbetets omfattning, avtalsparternas rättigheter och skyldigheter samt villkoren för finansiering av samarbetet och andra villkor i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Utgångspunkten är att sådan verksamhet som omfattas av avtalet bedrivs av privata verksamhetsutövare eller myndigheter. Avtalet har inte någon inverkan på den tillståndsplikt i samband med olika verksamheter som baserar sig på kärnenergilagen. Således omfattas en verksamhet inom ramen för ett projekt av tillståndsplikt i Finland, om verksamheten hör till kärnenergilagens tillämpningsområde.

Det arrangemang för bemyndigande som avses i artikeln genomförs med en bestämmelse i lagen om sättande i kraft av avtalet. Strålsäkerhetscentralen har sådant bemyndigande som avses i avtalet. Bemyndigandet ska dessutom ingå automatiskt i tillstånden enligt kärnenergilagen, och utöver detta ska det utfärdas bestämmelser om möjlighet till fallspecifikt bemyndigande med tanke på sådana fall i vilka det bemyndigande som ingår i ett tillstånd inte äger tillämpning. Arbets- och näringsministeriet ska fatta beslut om fallspecifikt bemyndigande.

Artikel 7. Artikeln handlar om hantering av sådan information som utbyts inom ramen för samarbetet. I artikel 7.1 föreskrivs om så-

dan information som inte alls omfattas av samarbetet inom ramen för avtalet (Finland: information som omfattas av skyddsnivå I—II; Ryssland: statshemligheter).

Artikel 7.2 handlar om sekretessmärkning av sådan sekretessbelagd information som utbyts inom ramen för avtalet. Enligt den ska en klar sekretessmärkning i enlighet med den nationella lagstiftningen göras. Sådan information publiceras inte och utlämnas inte till en tredje part utan ett skriftligt tillstånd av den andra parten.

Artikel 7.3 handlar om hantering av konfidentiell information. Till dennas del hänvisas till nationell lagstiftning. Den part som tagit emot information som är märkt ”konfidentiell” förbinder sig att ge informationen ett motsvarande skydd som informationen får av den överlåtande parten. I Finland hanteras sådan information såsom information som omfattas av skyddsnivå III, och den garanteras ett motsvarande skydd. I Ryssland är sådan information ”information med begränsad distribution som är avsedd för tjänstebruk”.

I den nationella lagstiftningen i Finland behandlas sekretessklassificeringen och hanteringen av konfidentiell information för internationella informationssekretessförpliktelsernas del i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004), för statsförvaltningens del i statsrådets förordning om informationssäkerheten inom statsförvaltningen (informations säkerhetsförordningen, 681/2010), för kärnenergiområdets del allmänt i 78 § i kärnenergilagen samt för myndighetsverksamhetens del i allmänhet i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/2004). Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet tillämpas på skärskilt känsligt informationsmaterial. Med detta avses sådana sekretessbelagda handlingar och material som avsändaren har säkerhetsklassificerat enligt en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet.

Enligt 6 § ska särskilt känsligt informationsmaterial sekretessbeläggas, om inte något annat följer av den internationella förpliktelsen som gäller informationssäkerhet (6 § 1 mom.). Särskilt känsligt informationsmaterial får användas endast för angivet

ändamål (6 § 2 mom.) och tillgång till materialet får endast ges till dem som behöver information för skötsel av sina uppgifter (6 § 3 mom.).

I 7 § finns bestämmelser om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande och i 8 § bestämmelser om anteckning av säkerhetsklass. I 3 kap. (8—12 §) i informationssäkerhetsförordningen finns bestämmelser om klassificering av handlingar och i 4 kap. (13—21 §) bestämmelser om hanteringen av klassificerade handlingar. I 9 § presenteras en klassificering som består av fyra skyddsnivåer: 1) skyddsnivå I, om obehörigt avslöjande eller obehörig användning av sekretessbelagda uppgifter i en handling kan orsaka särskilt stor skada för de allmänna intressen som avses i sekretessbestämmelsen, 2) skyddsnivå II, om obehörigt avslöjande eller obehörig användning av sekretessbelagda uppgifter i en handling kan orsaka betydande skada för de allmänna intressen som avses i sekretessbestämmelsen, 3) skyddsnivå III, om obehörigt avslöjande eller obehörig användning av sekretessbelagda uppgifter i en handling kan orsaka skada för de allmänna eller enskilda intressen som avses i sekretessbestämmelsen, 4) skyddsnivå IV, om obehörigt avslöjande eller obehörig användning av sekretessbelagda uppgifter i en handling kan orsaka olägenheter för de allmänna eller enskilda intressen som avses i sekretessbestämmelsen.

I artikel 7.4 åläggs den mottagande parten att se till att den grupp personer som har tillgång till informationen är så liten som möjligt, när det är fråga om sådan information som enligt den överlåtande parten ska hanteras som konfidentiell information. I 13 § i informationssäkerhetsförordningen förutsätts att användningsrättigheter till en handling som omfattas av skyddsnivå I—III kan endast ges den som på grund av sina arbetsuppgifter har behov av att få uppgifter ur handlingen eller på annat sätt hantera handlingen och som är förtrogen med förpliktelsena i fråga om hanteringen av handlingar.

I 78 § i kärnenergilagen föreskrivs att den som i samband med verksamhet som avses i denna lag fått uppgifter som ingår i sådant informationsmaterial som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten, får inte röja uppgifterna för utom-

stående. Samma tystnadsplikt omfattar även uppgifter om planer som gäller i 7 § nämnda skyddsarrangemang och material som uppkommit vid beredningen av dem samt uppgifter om handlingar som utarbetats med stöd av planerna, om röjande av dessa uppgifter för utomstående kan äventyra avsikten med skyddsarrangemangen. Uppgifterna ska skyddas så att utomstående inte obehörigen kan få dem i sin besittning.

I fråga om handlingarnas offentlighet gäller i övrigt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (612/1999).

Artikel 8. Artikeln innehåller bestämmelser om hanteringen av intellektuell egendom. Enligt artikel 8.1 ska de rättigheter som hänför sig till sådan intellektuell egendom som överläts eller uppkommer inom ramen för avtalet njuta av effektivt skydd i enlighet med den nationella lagstiftningen och de internationella fördrag och konventioner som Ryssland och Finland är parter i. I Finland är sådana lagar patentlagen (550/1967), varumärkeslagen (7/1967) och mönsterrättslagen (221/1971).

Konkreta föreskrifter om sådan intellektuell egendom som överläts eller uppkommer inom ramen för det projektsamarbete som omfattas av avtalet utfärdas i sista hand i projektavtalen.

Artikel 9. Artikeln handlar om det fysiska skydd och den exportkontroll av kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning och teknik som sker med stöd av avtalet. I artikel 9.1 finns en hänvisning till fördraget om icke-spridning av kärnvapen från 1968 (icke-spridningsfördraget, FördrS 10—11/1970). I enlighet med fördraget sker export av kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning och teknik i enlighet med de förpliktelser som följer av icke-spridningsfördraget.

I artikel 9.2. första stycket förbjuds användning av kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning och teknik som överförs med stöd av avtalet till tillverkning av kärnvapen eller kärnladdningar av något annat slag eller för uppnående av något annat militärt ändamål. Bestämmelsen är förenlig med kärnenergilagen: I 4 § i kärnenergilagen föreskrivs det att det är förbjudet att till Finland

införa kärnladdningar samt att här framställa, inneha och spränga sådana.

När det gäller miniminivån av fysiskt skydd hänvisas till IAEA:s dokument INF-CIRC/225/Rev. 5 och de senare ändringar i det som båda parterna godkänner. Hänvisning till samma dokument har tidigare gjorts i regeringens proposition om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Finland och Sydkorea avseende fredlig användning av kärnenergi (RP 88/2014 rd, RSv 93/2014 rd, avtalet och lagen 934/2014 träder i kraft den 1 januari 2015). Dokumentet innehåller rekommendationer om miniminivån av fysiskt skydd som internationellt är allmänt accepterade på kärnenergiområdet.

När det gäller exportkontrollen hänvisas till IAEA:s kontrollavtal som omfattar Finland samt till Euratomfördraget, och för Rysslands del i tillämpliga delar till kontrollavtalet mellan Ryssland och IAEA.

Anrikningen av uran så att anrikningsgraden överskrider 20 procent med avseende på isotop U-2325 liksom också radiokemisk uppberedning av uran till plutonium är förbjuden. Bestämmelsen preciserar den bestämmelse i avtalet som förbjuder kärnladdningar, och är således förenlig med 4 § i kärnenergilagen. Anrikningen av uran så att anrikningsgraden är 20 procent eller högre med avseende på isotop U-2325 är inte som sådan förbjuden i den nationella lagstiftningen i Finland, men den finländska eller den ryska kärnenergiindustrin har inget behov av att använda uran som anrikats så att anrikningsgraden överskrider 20 procent med avseende på isotop U-2325 som betraktas som sådant höganrikat uran som lämpar sig för tillverkning av kärnladdningar.

Export och återexport utanför den mottagande statens jurisdiktion är tillåtna endast på de villkor som nämns i denna artikel, och om den mottagande staten inte är kärnvapenstat ska staten ha satt i kraft IAEA:s avtal om kärnmaterialkontroll, som omfattar den fredliga verksamheten på kärnenergiområdet. I den nationella lagstiftningen i Finland tillämpas kärnenergilagen på export och återexport, och dessa är tillståndspliktiga verksamheter enligt 8 § i kärnenergilagen. Till-

ståndsförfarandet omfattas av 21 §, som handlar om annan användning av kärnenergi, där det föreskrivs att verksamheten bl.a. ska uppfylla säkerhetskraven enligt denna lag och de anställdas och befolkningens säkerhet samt miljöskyddet ska ha beaktats på behörigt sätt, att sökandens arrangemang för den tillsyn i Finland och utomlands som avses i 63 § 1 mom. 3 punkten och hör till Strålsäkerhetscentralen samt den tillsyn som avses i 63 § 1 mom. 4 punkten ska vara tillräckliga, att sökanden ska förfoga över behövlig sakkunskap och den organisation som handhar verksamheten samt behörigheten för den personal som handhar verksamheten ska vara sakenlig, att sökanden bedöms ha ekonomiska och andra behövliga förutsättningar att bedriva verksamheten på ett säkert sätt och enligt Finlands internationella avtalsförpliktelser, att det samtycke som enligt rådets direktiv 2006/117/Euratom om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle förutsätts av främmande stater har erhållits och bestämmelserna i direktivet också i övrigt kan iakttagas och att verksamheten i övrigt motsvarar de allmänna principerna (5, 6 och 7 §) för användning av kärnenergi och inte står i strid med förpliktelserna enligt Euratomfördraget.

Inte heller får de produkter med dubbla användningsområden som erhållits med stöd av avtalet användas i sådan verksamhet som syftar till framställning av kärnladdningar eller i sådan kärnbränslecykel som för Finlands del inte omfattas av IAEA:s kontrollarrangemang.

Artikel 10. I artikeln ingår en bestämmelse om ersättning för de kärnsador som uppstår vid sådana projekt som genomförs inom ramen för avtalet. Enligt artikeln regleras skadeståndsskyldigheten i enlighet med sådana internationella konventioner som Finland eller Ryssland är parter i, och i enlighet med parternas lagstiftning. Den konvention som ska tillämpas bestäms enligt artiklarna 10.2 och 10.3 så att när kärnanläggningen för den enligt Pariskonventionen (konventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område, FördrS 20/1972) skadeståndsansvariga anläggningsinnehavaren är belägen inom Republiken Finlands territorium, tillämpas Pa-

riskonventionen på kärntekniska händelser som inträffar inom Finlands och Rysslands territorium, när skadorna drabbar Ryska federationens område. När kärnanläggningen för den enligt Wienkonventionen (konventionen om ansvarighet för atomskada, 21.5.1963) skadeståndsansvarige anläggningssinnehavaren är belägen inom Ryska federationens territorium, tillämpas Wienkonventionen på kärntekniska händelser som inträffar inom Finlands och Rysslands territorier, när skadorna drabbar Republiken Finlands område. I artikeln föreskrivs det om skadeståndsansvar på samma sätt som i det gemensamma protokollet om tillämpningen av Wienkonventionen och Pariskonventionen (FördrS 98/1994), som möjliggör skadeersättning mellan länder som är parter i olika avtal. Finland har ratificerat det gemensamma protokollet, men Ryssland har inte gjort det.

Artikeln omfattar de skador som uppstår vid projektsamarbetet inom ramen för detta avtal. Utöver anläggningarnas drift ska den dessutom tillämpas på skador som inträffar i samband med transporter.

Artikel 11. Artikeln innehåller en bestämmelse enligt vilken parternas behöriga myndigheter kan på begäran av den andra partens behöriga myndigheter ordna konsultationer för att säkerställa effektivt genomförande av detta avtal.

Artikel 12. I artikeln ingår en hänvisning till andra internationella konventioner som Finland eller Ryssland är part i. Enligt bestämmelsen påverkar detta avtal inte parternas rättigheter och skyldigheter som följer av nämnda konventioner. I bestämmelsen nämns uttryckligen Finlands medlemskap i Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen Euratom samt Rysslands medlemskap i Rysslands, Kazakstans och Vitrysslands tullunion och gemensamma ekonomiska område.

Artikel 13. Artikeln innehåller en bestämmelse om hur ändringar av och kompletteringar till avtalet kan göras. Ändringar i och kompletteringar till avtalet kan göras på parternas gemensamma skriftliga överenskommelse. Parterna underrättar varandra skriftligen om när de nationella åtgärder som ikraft-

sättandet av ändringarna och kompletteringarna förutsätter har slutförts, och avtalet träder i kraft trettio dagar efter datumet för den senare underrättelsen.

Artikel 14. Artikeln innehåller en bestämmelse om tvistlösning. Enligt paragrafen ska eventuella meningsskiljaktigheter och tvister om tolkningen och tillämpningen av avtalet lösas genom konsultationer och förhandlingar. Konsultationer ska inledas inom trettio dagar från det datum då endera parten skriftligen underrättat den andra parten om en meningsskiljaktighet.

Artikel 15. Artikeln innehåller en bestämmelse om avtalets ikraftträdande och giltighet. Enligt artikel 15.1 underrättar parterna varandra skriftligen om att de nationella åtgärder som ikraftträdandet av detta avtal förutsätter har slutförts, och avtalet träder i kraft trettio dagar efter datumet för den senare underrättelsen. Enligt artikel 15.2 är avtalet i kraft i tio år, och avtalets giltighet förlängs automatiskt i perioder om fem år, om inte någon av parterna senast 12 månader före utgången av en period på diplomatisk väg meddelar den andra parten sin avsikt att säga upp avtalet.

Bilaga A. *Utrustning.* I bilagan fastställs vilken utrustning som omfattas av avtalets tillämpningsområde.

Bilaga B. *Ämnen.* I bilagan definieras de ämnen (icke kärntekniskt material) som omfattas av avtalets tillämpningsområde. Dessa är deuterium och tungt vatten samt grafit med kärnteknisk kvalitet.

Definitionerna i bilagorna stämmer överens med definitionerna i tilläggsprotokollet till kontrollavtalet mellan de kärnvapenfria medlemsstaterna i Europeiska unionen och IAEA (INFCIRC/193/Add.8, VL 67/8).

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen föreslås innehålla en sedvanlig bestämmelse i en blankettlag genom vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen beskrivs ovan i detaljmotiveringen till propositionen och nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen föreslås innehålla en bestämmelse om att Strålsäkerhetscentralen direkt med stöd av lagen ska ha sådant bemyndigande som avses i artikel 6 för att delta i sådana gemensamma projekt som genomförs för att sköta lagstadgade uppgifter.

Paragrafens 2 mom. innehåller en bestämmelse om att det bemyndigande som avses i artikel 6 i avtalet ingår direkt med stöd av lagen också i tillstånden och principbesluten enligt kärnenergilagen. Eftersom de ovan nämnda tillståndsinnehavarna utgör största delen av de parter som sannolikt verkar vid de projekt som avses i avtalet och med beaktande av förfarandena enligt kärnenergilagen, är det motiverat att föreskriva om existensen av bemyndigande utan särskilt förfarande för bemyndigande.

Eftersom det vid sådana projekt som hör till avtalets tillämpningsområde också kan verka andra än innehavare av tillstånd eller principbeslut enligt kärnenergilagen, finns det orsak att också utfärda separata bestämmelser om förfarandet för bemyndigande. En bestämmelse om förfarandet för bemyndigande i enskilda fall föreslås i 2 § 3 mom. Arbets- och näringsministeriet ska besluta om bemyndigandet av andra än de ovan nämnda innehavarna av principbeslut eller tillstånd från fall till fall. När beslut om bemyndigande fattas tas hänsyn till den ekonomiska situationen för den som ska bemyndigas och eventuella andra omständigheter som påverkar den bemyndigades faktiska möjligheter att fullgöra de skyldigheter som följer av avtalet.

3 §. De övriga bestämmelserna i avtalet än de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och lagen föreslås träda i kraft samtidigt som avtalet, vid en tidpunkt som föreskrivs genom en förordning av statsrådet.

3 Ikraftträdande

Parterna underrättar varandra skriftligen när de nationella åtgärder som ikraftträdandet av detta avtal förutsätter har slutförts. Avtalet träder i kraft trettio dagar efter datumet för den senare underrättelsen. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som avtalet träder i

kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Ryska federationen meddelade den 25 mars 2014 att den slutfört de nationella rättsliga förfaranden som är nödvändiga att avtalet ska träda i kraft.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § i grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Riksdagens samtycke krävs också för uppsägning av en sådan förpliktelse.

Enligt 95 § i grundlagen ska de bestämmelser i fördrag och andra internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sättas i kraft genom lag. I en lag om ikraftträdande av en internationell förpliktelse kan det föreskrivas att bestämmelser om ikraftträdandet utfärdas genom förordning. Allmänna bestämmelser om publicering av fördrag och andra internationella förpliktelser utfärdas genom lag.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen, 1) om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag eller 4) om det finns lagbestämmelser om den sak som lagen gäller eller 5) det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt dessa kriterier hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse enligt grundlagsutskottet till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och 12/2000 rd).

Som sådana bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen kan betraktas

definitionerna i artikel 2, bestämmelserna om sekretess och hantering av konfidentiell information i artikel 7, bestämmelserna om exportkontroll och fysiskt skydd i artikel 9 och bestämmelserna om atomansvarighet i artikel 10.

I artikel 2 definieras begrepp som förekommer i avtalet. Dylåka bestämmelser, som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av sådana bestämmelser som hör till området för den materiella lagstiftningen, hör också själva till området för lagstiftningen. Artikeln innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Kärnämne har definierats både i avtalet och i kärnenergilaggen, och definitionen på kärnämne hör således till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 7.1 ska sådan information som i Ryska federationen utgör statshemligheter och som i Finland är sekretessbelagd och omfattas av skyddsnivå I-II inte alls utlämnas inom ramen för det avtalsenliga samarbetet. Artikel 7.2 förutsätter att informationen förses med en tydlig markering ”konfidentiellt”. När det gäller hanteringen av konfidentiell information hänvisas i artiklarna 7.3. och 7.4 till de krav som ställs i de nationella lagstiftningarna. Artikel 7.5 förutsätter att informationen används endast för de ändamål som avses i avtalet.

I artikel 9.2 ingår ett förbud enligt vilket kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning och teknik som erhållits med stöd av avtalet eller kärnämnen som producerats i samband med användningen av ovan avsedda kärnämnen, icke-nukleära material, utrustning eller anläggningar inte får användas till tillverkning av kärnvapen eller kärnladdningar av något annat slag eller för uppnående av något annat militärt ändamål. I den finska nationella lagstiftningen förbjuder 4 § i kärnenergilaggen import av kärnladdningar liksom också tillverkning, innehav och sprängning av kärnladdningar.

I artikel 10 ingår en bestämmelse om de kärnskador som uppstår vid sådana projekt som genomförs inom ramen för avtalet. Enligt artikeln regleras ansvaret för en kärnskada enligt ovan i enlighet med sådana internationella konventioner som Finland eller Ryssland är parter i, och i enlighet med parternas lagstiftning. Hittills har det inte funnits något avtalsarrangemang mellan Finland och Ryssland som skulle reglera skadeståndsansvaret vid en kärnolycka. Ryssland har inte ratificerat det gemensamma protokoll om tillämpningen av Wienkonventionen och Pariskonventionen som skulle möjliggöra skadeersättning mellan de stater som är parter i olika konventioner. Det är dessutom fråga om en bestämmelse som handlar om grunderna för enskildas rättigheter och skyldigheter. Av denna anledning ska bestämmelsen anses höra i dess helhet till området för lagstiftningen.

4.2 Behandlingsordning

Avtalet innehåller inte några bestämmelser som skulle beröra grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Avtalet kan enligt regeringens uppfattning godkännas med en enkel majoritet av rösterna och förslaget till lag om sätande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

riksdagen godkänner det i Helsingfors den 25 februari 2014 ingångna avtalet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Ryska federationen om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi och om tillämpning av avtalet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Helsingfors den 25 februari 2014 ingångna avtalet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Strålsäkerhetscentralen, vars uppgifter anges i lagen om strålsäkerhetscentralen (1069/1983), kärnenergilagen (990/1987) och strålskyddslagen (592/1991) har ett sådant bemyndigande som avses i artikel 6 i avtalet.

Den som innehar ett principbeslut enligt 11 § i kärnenergilagen eller ett tillstånd enligt

18, 19, 20 eller 21 § i den lagen har med stöd av principbeslutet eller tillståndet också sådant bemyndigande som avses i artikel 6 i avtalet.

I andra fall än sådana som avses i 2 mom. kan arbets- och näringsministeriet bemyndiga en fysisk eller juridisk person att ingå avtal om projekt som avses i artikel 6.

3 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 11 december 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

Avtalstext

**AVTAL
MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS RE-
GERING OCH RYSKA FEDERATIONENS
REGERING OM SAMARBETE AVSEEN-
DE FREDLIG ANVÄNDNING AV KÄRN-
ENERGI**

Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering, nedan parterna,

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i fördraget av den 1 juli 1968 om förhindrande av spridning av kärnvapen,

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är medlemmar i Internationella atomenergiorganet (nedan kallat IAEA),

som beaktar att Republiken Finland är medlem i Europeiska atomenergigemenskapen (nedan Euratom), som grundades den 25 mars 1957, och som sådan skyldig att iaktta Euratomfördraget och att fullgöra de förpliktelser som följer därav, och att det i Republiken Finland tillämpas Euratoms safeguardskontroll i enlighet med Euratomfördraget,

som beaktar att Ryska federationen är medlem i Rysslands, Kazakstans och Vitrysslands tullunion och gemensamma ekonomiska område,

som beaktar att Republiken Finland den 1 maj 1995 anslutit sig till det avtal som den 5 april ingåtts mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken

СОГЛАШЕНИЕ

**между Правительством Финляндской
Республики и Правительством
Российской Федерации о
сотрудничестве в области
использования атомной энергии в
мирных целях**

Правительство Финляндской Республики и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые Сторонами,

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Договора о нераспространении ядерного оружия от 1 июля 1968 г.,

имея в виду, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются членами Международного агентства по атомной энергии (далее - МАГАТЭ),

принимая во внимание, что Финляндская Республика является членом Европейского сообщества по атомной энергии, соблюдает положения Договора об учреждении Европейского сообщества по атомной энергии от 25 марта 1957 г. и следует установленным им обязательствам, касающимся того, что в Финляндской Республике применяются гарантии Европейского сообщества по атомной энергии в соответствии с Договором

об учреждении Европейского сообщества по атомной энергии от 25 марта 1957 г.,

принимая во внимание, что Российская Федерация является членом Таможенного союза и Единого экономического пространства,

учитывая, что Финляндская Республика 1 октября 1995 г. присоединилась к Соглашению между Королевством Бельгия, Королевством Дания,

Tyskland, Irland, Republiken Italien, Storher-tigdömet Luxemburg, Konungariket Neder-länderna, Europeiska Atomenergigemenska-pen och Internationella atomenergiorganet rö-rande tillämpningen av artikel III.1 och III.4 i fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (INFCIRC/193), sådant det lyder kompletterat med tilläggsprotokollet av den 22 september 1998 till avtalet mellan Repu-bliken Österrike, Konungariket Belgien, Ko-nungariket Danmark, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Irland, Republiken Italien, Storher-tigdömet Luxemburg, Konungariket Neder-länderna, Republiken Portugal, Konungariket Spanien, Konungariket Sverige, Europeiska Atomenergigemenskapen och IAEA rörande tillämpningen av artikel III.1 och III.4 i fördraget om förhindrande av spridning av kärn-vapen (INFCIRC/193/Add.8) (nedan IAEA:s kontrollavtal som omfattar Finland),

som beaktar att IAEA:s safeguards-kontroll i Ryska federationen verkställs på basis av det safeguards-avtal (INFCIRC/327) som den 21 februari 1985 ingåtts mellan de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund och IAEA, sådant det lyder kompletterat genom tilläggsproto-kollet av den 22 mars 2000 (INF-CIRC/327/Add.1) (nedan kontrollavtalet mel-lan Ryssland och IAEA),

Федеративной Республикой Германия, Ирландией, Итальянской Республикой, Великим Герцогством Люксембург, Нидерландским Королевством, Европейским сообществом по атомной энергии и Международным агентством по атомной энергии во исполнение пунктов (1) и (4) статьи III Договора о нераспространении ядерного оружия, подписанному 5 апреля 1973 г. (INF-CIRC/193/Add.8), и является участником Дополнительного протокола к Соглашению между Австрийской Республикой, Королевством Бельгия, Федеративной Республикой Германия, Греческой Республикой, Королевством Дания, Ирландией, Королевством Испания, Итальянской Республикой, Великим Герцогством Люксембург, Нидерландским Королевством, Португальской Республикой, Финляндской Республикой, Королевством Швеция, Европейским сообществом по атомной энергии и Международным агентством по атомной энергии во исполнение пунктов (1) и (4) статьи III Договора о нераспространении ядерного оружия, подписанного 22 сентября 1998 г. (далее - Соглашение Финляндской Республики о гарантиях МАГАТЭ),

принимая во внимание, что гарантии МАГАТЭ осуществляются в Российской Федерации в соответствии с Соглашением между Союзом Советских Социалистических Республик и Международным агентством по атомной энергии о применении гарантий в Союзе Советских Социалистических Республик от 21 февраля 1985 г. (INFCIRC/327) и Дополнительным протоколом между Российской Федерацией и Международным агентством по атомной энергии к Соглашению между Союзом Советских Социалистических Республик и Международным агентством по атомной энергии о применении гарантий в Союзе Советских Социалистических Республик от 22 марта 2000 г. (INFCIRC/327/Add.1) (далее - Соглашение Российской Федерации о гарантиях МАГАТЭ),

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen följer de riktlinjer för export på kärnenergiområdet och riktlinjer för export av produkter, material, programvaror och teknik med dubbla användningsområden (INFCIRC/254) som utarbetats av Nuclear Suppliers Group,

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i konventionen av den 17 juni 1994 om kärnsäkerhet (INFCIRC/449),

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i konvention av den 5 september 1997 om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerhet vid hantering av radioaktivt avfall (INFCIRC/546),

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i konventionen av den 26 oktober 1979 om fysiskt skydd av kärnämne (INFCIRC/274),

som beaktar att Republiken Finland är part i den i Paris den 29 juli 1960 ingångna konventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område (nedan Pariskonventionen) och i tilläggsprotokollet av den 31 januari 1963 till konventionen, sådana de lyder ändrade genom ett tilläggsprotokoll av den 28 januari 1964 och ett protokoll av den 16 november 1982, samt part i det gemensamma protokollet av den 21 september 1988 om tillämpningen av Wienkonventionen och Pariskonventionen, och att Ryska federationen är part i den i Wien den 21 maj 1963 ingångna konventionen om ansvarighet för atomskada (nedan Wienkonventionen),

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i konventionen av den 26 september 1986 om tidig informa-

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация придерживаются Руководящих принципов ядерного экспорта

и Руководящих принципов для передач имеющих отношение к ядерной деятельности оборудования, материалов, программного обеспечения и соответствующей технологии двойного использования Группы ядерных поставщиков (INFCIRC/254),

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Конвенции о ядерной безопасности от 17 июня 1994 г. (INFCIRC/449),

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Объединенной конвенции о безопасности обращения с отработавшим топливом и о безопасности обращения с радиоактивными отходами от 5 сентября 1997 г. (INFCIRC/546),

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Конвенции о физической защите ядерного материала от 26 октября 1979 г. (INFCIRC/274),

учитывая, что Финляндская Республика является участником Конвенции об ответственности перед третьей стороной в области ядерной энергии от 29 июля 1960 г. (далее - Парижская конвенция) с поправками, содержащимися в Дополнительном протоколе от 28 января 1964 г. и Протоколе от 16 ноября 1982 г., Конвенции, дополняющей Парижскую конвенцию об ответственности перед третьей стороной в области ядерной энергии от 31 января 1963 г., а также участником Совместного протокола о применении Венской конвенции и Парижской конвенции от 21 сентября 1988 г., и что Российская Федерация является участником Венской конвенции о гражданской ответственности за ядерный ущерб от 21 мая 1963 г. (далее - Венская конвенция),

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Конвенции об оперативном

tion vid en kärnenergiolycka,

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i konventionen av den 26 september 1986 om bistånd i händelse av en kärnenergiolycka eller ett radioaktivt nödläge,

som beaktar att Republiken Finland och Ryska federationen är parter i den överenskommelse om tidig information vid kärnolyckor och informationsutbyte rörande kärnanläggningar som den 19 januari 1995 ingåtts mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering,

som ömsesidigt strävar efter att utvidga och fördjupa samarbetet på området för fredlig användning av kärnenergi,
har kommit överens om följande:

Artikel 1

Parterna uppmuntrar och främjar samarbetet avseende fredlig användning av kärnenergi som baserar sig på jämlikhet och ömsesidig nytta.

Artikel 2

I detta avtal avses med

”utrustning” alla anläggningar, anordningar eller delar av dessa som räknas upp i bilaga 1 till avtalet vilken utgör en integrerad del av avtalet,

”icke-kärntekniskt material” andra ämnen än kärnämnen som räknas upp i bilaga 2 till detta avtal vilken utgör en integrerad del av avtalet,

”kärnämnen” varje kärnråmaterial eller speciellt klyvbart material enligt definitionen i artikel 20 i IAEA:s stadgar; eventuella definitioner av IAEA:s styrelse i artikel 20 i IAEA:s stadgar vilka utgör kompletteringar till förteckningen över material som anses

opovещени о ядерной аварии от 26 сентября 1986 г.,

учитывая, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются участниками Конвенции о помощи в случае ядерной или радиационной аварийной ситуации от 26 сентября 1986 г.,

принимая во внимание, что Финляндская Республика и Российская Федерация являются сторонами Соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Российской Федерации об оперативном оповещении о ядерной аварии и об обмене информацией о ядерных установках от 19 января 1995 г.,

стремясь на взаимной основе расширять и углублять сотрудничество в области использования атомной энергии,
согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны поощряют и содействуют осуществлению равноправного и взаимовыгодного сотрудничества в области использования атомной энергии в мирных целях.

Статья 2

Понятия, используемые в настоящем Соглашении, означают следующее:

”оборудование” - все установки, оборудование или комплектующие, перечисленные в приложении № 1 к настоящему Соглашению, которое является его неотъемлемой частью;

”неядерный материал” - неядерные материалы, перечисленные в приложении № 2 к настоящему Соглашению, которое является его неотъемлемой частью;

”ядерный материал” - все исходные материалы или специальные расщепляющиеся материалы в соответствии с определениями статьи XX Устава МАГАТЭ. Возможные определения, принимаемые советом

vara "kärnråmaterial" eller "speciellt klyvbart material" ska få verkan enligt detta avtal först när båda parterna skriftligen har underrättat varandra om att de godtar kompletteringen,

"kärntekniska produkter med dubbla användningsområden" produkter (utrustning, ämnen, datamaterial och teknik) som kan användas i både kärntekniska och icke-kärntekniska tillämpningar och vars leveranser är förenade med vissa villkor eftersom produkterna kan användas som väsentlig hjälp i sådan verksamhet som rör kärnladdningar,

"teknik" särskild information som behövs för utveckling, konstruktion, tillverkning, användning eller drift av en anläggning, utrustning, en komponent eller ett ämne som har samband med kärnenergiproduktionen,

"utveckling" alla faser före serieproduktion såsom konstruktion, konstruktionsforskning, konstruktionsanalys, konstruktionskoncept, sammansättning och provning av prototyper, pilot tillverkningsplaner och -program, konstruktionsuppgifter, processen med att förvandla konstruktionsuppgifterna till en produkt, konfigurationskonstruktion, integrering och layout,

"produktion" alla produktionsskeden såsom byggande, produktionsteknik, tillverkning, integrering, sammansättning (montering), inspektion, provning och kvalitetssäkring,

"intellektuell egendom" i den bemärkelse som anges i artikel 2 i konventionen av den 14 juli 1967 om upprättande av Världsgenerationsorganisationen för den intellektuella äganderätten,

управляющих МАГАТЭ в рамках статьи XX Устава МАГАТЭ и дополняющие перечень материалов, относящихся к исходным материалам или специальным расщепляющимся материалам, будут действовать в рамках настоящего Соглашения только в том случае, если обе Стороны Соглашения уведомили друг друга в письменной форме

об одобрении такого дополнения;

"относящийся к деятельности в области использования атомной энергии предмет двойного использования" - предмет (оборудование, материалы, программное обеспечение или технологии), который технически применим как для ядерного, так и для неядерного использования и требует соблюдения определенных условий поставки, поскольку может внести серьезный вклад в деятельность, связанную

с ядерными взрывными устройствами;

"технология" - специальная информация, которая требуется для разработки, производства или использования любой установки, оборудования, компонента или материала, необходимого для производства атомной энергии;

"разработка" - относящиеся ко всем стадиям, предшествующим производству, проектирование, проектные исследования, анализ проектных вариантов, выработка концепций проектирования, сборка и испытания прототипов (опытных образцов), схемы опытного производства, проектно-техническая документация, процесс реализации проектных данных в изделие, структурное проектирование, комплексное проектирование или компоновочная схема;

"производство" - все стадии производства (сооружение, технология производства, изготовление, интеграция, монтаж (сборка), контроль, испытания, обеспечение качества);

"интеллектуальная собственность" - имеет значение, определенное в статье 2 Конвенции, учреждающей Всемирную организацию

”kärnbränslecykeln” all verksamhet som inbegriper produktion av kärnenergi, inklusive

brytning och upparbetning av uran- och toriummalmer,
 anrikning av uran,
 framställning av kärnbränsle,
 drift av kärnreaktor (inkl. forskningsreaktorer),
 upparbetning av använt kärnbränsle,
 alla åtgärder inom kärnavfallshanteringen i samband med produktionen av kärnenergi (inklusive nedläggning), samt
 alla forsknings- och utvecklingsfunktioner som har samband med de ovan nämnda.

интеллектуальной собственности, от 14 июля 1967 г.;

"ядерный топливный цикл" - все операции, связанные с производством атомной энергии, включая:

добычу и переработку урановой или ториевой руд;
 обогащение урана;
 производство ядерного топлива;
 эксплуатацию ядерных реакторов (в том числе исследовательских реакторов);
 переработку отработавшего топлива;
 любую деятельность по обращению с радиоактивными отходами (в том числе снятие с эксплуатации), имеющую отношение к операциям, связанным с производством атомной энергии;
 любую соответствующую деятельность по исследованиям и разработке.

Artikel 3

Parterna samarbetar på följande områden:

- grundforskning och tillämpad forskning, kärnreaktorer och deras användning för energiproduktion, leverans av kärnämnen och bränsle till reaktorer,
- kärnbränslecykeln,
- kärnsäkerhet, strålskydd och miljöskydd,
- användning av kärnenergi inom läkarvetenskapen, industrin och jordbruket,
- forskning i och utveckling av ny teknik, teknologi, utrustning och material,
- leverans av utrustning, kärnämnen och tjänster, och
- andra samarbetsområden, om vilka parterna kommer överens genom att göra ändringar i och kompletteringar till detta avtal.

Статья 3

Стороны осуществляют сотрудничество в следующих областях:

- фундаментальные и прикладные исследования;
- ядерные реакторы и их использование для производства энергии;
- поставка ядерных материалов и топлива для реакторов;
- ядерный топливный цикл;
- ядерная безопасность, радиационная защита и охрана окружающей среды;
- применение атомной энергии в медицине, промышленности и сельском хозяйстве;
- исследования и разработка новой техники, технологий, оборудования и материалов;
- поставка оборудования, ядерного материала, предоставление услуг;
- другие направления сотрудничества, которые будут согласованы Сторонами путем внесения изменений и дополнений в настоящее Соглашение.

Artikel 4

Samarbete på de områden som omfattas av detta avtal bedrivs genom

- gemensam forskning inom ramen för överenskomna projekt,
- grundandet av gemensamma arbetsgrupper för konkret utvecklingsarbete och vetenskaplig forskning,
- sammanträden mellan och utbyte av tekniska experter på samarbetsområdena,
- seminarier och symposier,
- gemensamma konsultationer,
- utbyte av vetenskaplig-teknisk information,
- samarbete i exportkontrollfrågor när det gäller utrustning, kärnämnen och teknik,
- andra former av samarbete som parterna kan komma överens om skriftligen på diplomatisk väg.

Artikel 5

Parternas myndigheter som är behöriga att verkställa detta avtal är

- på Republiken Finlands sida arbets- och näringsministeriet,
- på Ryska federationens sida statens kärnenergi-koncern Rosatom.

Om de behöriga myndigheterna byts ut och/eller andra behöriga myndigheter utses, ska parterna utan dröjsmål underrätta varandra om detta på diplomatisk väg.

Artikel 6

Parterna samarbetar på de områden som avses i avtalet genom att utveckla och genomföra program och projekt, och parternas behöriga myndigheter bemyndigar dessutom fysiska och juridiska personer att ingå avtal som definierar samarbetets omfattning, parternas rät-

Статья 4

Сотрудничество по направлениям, предусмотренным настоящим Соглашением, осуществляется в форме: проведения совместных исследований в рамках согласованных программ; формирования совместных рабочих групп для выполнения конкретных разработок и научных исследований; встреч, обмена техническими специалистами и экспертами по направлениям сотрудничества; организации семинаров и симпозиумов; проведения взаимных консультаций; обмена научно-технической информацией; сотрудничества в вопросах экспортного контроля оборудования, ядерных материалов и технологий; других форм сотрудничества, которые могут быть согласованы Сторонами в письменной форме по дипломатическим каналам.

Статья 5

В целях выполнения настоящего Соглашения компетентными органами Сторон являются:

со стороны Финляндской Республики - Министерство занятости и экономического развития; со стороны Российской Федерации - Государственная корпорация по атомной энергии "Росатом".

В случае изменения компетентных органов и (или) назначения других компетентных органов Стороны незамедлительно уведомляют об этом друг друга по дипломатическим каналам.

Статья 6

Сотрудничество по направлениям, предусмотренным настоящим Соглашением, осуществляется Сторонами путем разработки и выполнения программ и проектов, а также заключения договоров и (или) контрактов между юридическими

tigheter och skyldigheter samt villkoren för finansiering av samarbetet och andra villkor i enlighet med den nationella lagstiftningen.

или физическими лицами, уполномоченными компетентными органами Сторон, в которых определяются объем сотрудничества, права и обязанности участников договоров и (или) контрактов, финансовые и другие условия сотрудничества в соответствии с законодательством каждого из государств Сторон.

Artikel 7

1. Inom ramen för detta avtal utbyts inte sådan information som i Finland är sekretessbelagd och omfattas av skyddsnivå I–II eller som i Ryska federationen utgör statshemligheter.

2. Information som överläts på basis av eller som uppkommer som resultat av verkställandet av detta avtal och som den andra parten behandlar som sekretessbelagd information som ska hanteras konfidentiellt, ska föras med en klar sekretessklassificering i enlighet med den nationella lagstiftningen. Sådan information publiceras inte och lämnas inte ut till en tredje part utan ett skriftligt tillstånd av den andra parten.

3. Konfidentiell information hanteras i enlighet med den nationella lagstiftningen. Den part som tagit emot på detta sätt klassificerad information ger informationen i fråga motsvarande skydd som den överlåtande parten.

I enlighet med lagstiftningen i Republiken Finland hanteras sådan information såsom information som omfattas av skyddsnivå III, och informationen garanteras motsvarande skydd.

Статья 7

1. В соответствии с настоящим Соглашением не осуществляется обмен информацией, которая в Финляндской Республике не подлежит разглашению и относится к уровню защиты I - II, или сведениями, составляющими государственную тайну Российской Федерации.

2. Информация, передаваемая в соответствии с настоящим Соглашением или создаваемая в результате его выполнения и рассматриваемая одной из Сторон как информация, не подлежащая разглашению, в отношении которой обусловлена необходимость соблюдения конфиденциальности, должна быть четко обозначена как таковая в соответствии с законодательством каждого из государств Сторон. Такая информация не разглашается и не передается третьей стороне без письменного согласия другой Стороны.

3. Обращение с конфиденциальной информацией осуществляется в соответствии с законодательством каждого из государств Сторон. Сторона, получившая маркированную таким образом информацию, защищает эту информацию на уровне, эквивалентном уровню защиты, обеспечиваемому передающей Стороной.

В соответствии с законодательством Финляндской Республики с такой информацией обращаются как с информацией, относящейся к III уровню защиты, и такая информация обеспечивается соответствующей

Enligt lagstiftningen i Ryska federationen hanteras sådan information som ”information med begränsad distribution som är avsedd för tjänstebruk”, och informationen garanteras motsvarande skydd.

4. I enlighet med den nationella lagstiftningen ska den part som tar emot informationen se till att den grupp personer som har tillgång till den information som enligt den utlämnande parten ska hanteras som konfidentiell är så liten som möjligt.

5. Den information som lämnas ut med stöd av detta avtal ska användas endast för de ändamål som avses i avtalet.

Artikel 8

1. Parterna ska se till att de rättigheter som hänför sig till den intellektuella egendom som överläts eller uppkommer inom ramen för detta avtal kommer i åtnjutande av effektivt skydd i enlighet med den nationella lagstiftningen och de internationella fördrag och konventioner som Ryska federationen och Republiken Finland är parter i.

2. Frågor som rör skyddet för och fördelningen av de rättigheter som hänför sig till sådan intellektuell egendom som fysiska eller juridiska personer överlåter eller skapar inom ramen för det samarbete som avses i detta avtal regleras genom avtal.

Artikel 9

1. Utförelse av kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning och teknik med stöd av detta avtal sker i enlighet med de förpliktelser som gäller fördragsstaterna och som följer av fördraget av den 1 juli 1968 om förhindrande av spridning av kärnvapen och sådana konventioner om multilaterala exportkontrollar-

защитой.

В соответствии с законодательством Российской Федерации с такой информацией обращаются как со служебной информацией ограниченного распространения и такая информация обеспечивается соответствующей защитой.

4. В соответствии с законодательством своего государства получающая Сторона максимально ограничивает круг лиц, имеющих доступ к информации, в отношении которой передающей Стороной установлено требование соблюдения конфиденциальности.

5. Информация, передаваемая в соответствии с настоящим Соглашением, используется исключительно для целей настоящего Соглашения.

Статья 8

1. Стороны обеспечивают эффективную охрану прав на интеллектуальную собственность, передаваемую или создаваемую в соответствии с настоящим Соглашением, в соответствии с законодательством своих государств и международными договорами, участниками которых являются Финляндская Республика и Российская Федерация.

2. Вопросы охраны и распределения прав на интеллектуальную собственность, передаваемую или создаваемую юридическими или физическими лицами в ходе осуществления сотрудничества в рамках настоящего Соглашения, регулируются договорами и (или) контрактами.

Статья 9

1. Экспорт ядерных материалов, оборудования, неядерных материалов и соответствующих технологий в рамках настоящего Соглашения осуществляется в соответствии с обязательствами государств Сторон, вытекающими из Договора о нераспространении ядерного

rangemang som Finland och Ryssland är parter i.

2. Kärnämnen, icke-kärntekniskt material, utrustning eller teknik som parterna erhållit med stöd av detta avtal, liksom också kärnämnen och icke-kärntekniskt material, anläggningar och utrustning som uppkommit som resultat av användningen av dessa omfattas av följande bestämmelser:

1) de används inte till tillverkning av kärnvapen eller andra kärnladdningar eller för att uppnå något militärt ändamål,

2) de skyddas fysiskt och med beaktande av åtminstone de rekommendationer som presenteras i IAEA:s dokument INF-CIRC/225/Rev.5 och de ändringar som senare görs i det vilka båda parterna godkänner,

3) i fråga om Republiken Finland omfattas de av IAEA:s safeguards-kontroll inom ramen för IAEA:s kontrollavtal som omfattar Finland samt av safeguards-kontrollen enligt Euratomfördraget under hela den tid då de är inom Republiken Finlands territorium eller under dess jurisdiktion. För Ryska federationens del tillämpas på dem kontrollavtalet mellan Ryssland och IAEA i tillämpliga delar under hela den tid då de befinner sig på Ryska federationens territorium eller under dess jurisdiktion,

4) de anrikas inte så att anrikningsgraden överskrider 20 procent med avseende på isotop U-235 och de får inte upparbetas radio-kemiskt i syfte att framställa plutonium,

5) de exporteras och återexporteras utanför

оружия от 1 июля 1968 г., а также других международных договоров и договоренностей в рамках многосторонних механизмов экспортного контроля, участниками которых являются Финляндская Республика и (или) Российская Федерация.

2. Полученные Сторонами в соответствии с настоящим Соглашением ядерные материалы, неядерные материалы, оборудование или технологии, а также полученные на их основе или в результате их использования ядерные и неядерные материалы, установки и оборудование:

1) не используются для производства ядерного оружия и других ядерных взрывных устройств или для достижения какой-либо военной цели;

2) обеспечиваются мерами физической защиты с учетом как минимум рекомендаций МАГАТЭ, изложенных в Рекомендациях по физической ядерной безопасности, касающихся физической защиты ядерных материалов и ядерных установок (INF-CIRC/225/Rev.5), с последующими изменениями, которые будут приняты обеими Сторонами;

3) для Финляндской Республики будут находиться под гарантиями МАГАТЭ в рамках Соглашения Финляндской Республики о гарантиях МАГАТЭ, а также под гарантиями в рамках Договора об учреждении Европейского сообщества по атомной энергии от 25 марта 1957 г. в течение всего времени их нахождения на территории или под юрисдикцией Финляндской Республики. Для Российской Федерации будут подпадать, насколько это применимо, под действие Соглашения Российской Федерации о гарантиях МАГАТЭ и применяться в течение всего времени их нахождения на территории или под юрисдикцией Российской Федерации;

4) не обогащаются до значения 20 процентов и более по изотопу уран-235, а также не подлежат радиохимической переработке с целью получения плутония;

5) будут реэкспортироваться или

den mottagande statens jurisdiktion endast på de villkor som nämns i denna artikel och, då den mottagande staten är en stat som enligt fördraget av den 1 juli 1968 om förhindrande av spridning av kärnvapen inte har kärnvapen, på villkoret att den mottagande staten satt i kraft det avtal om safeguards-kontrollen som ingåtts med IAEA och som omfattar all fredlig verksamhet på kärnenergiområdet,

3. De produkter med dubbla användningsområden som erhållits med stöd av detta avtal används inte i sådan verksamhet som syftar till tillverkning av kärnladdningar eller i sådan kärnbränslecykel som för Finlands del inte omfattas av IAEA:s kontrollarrangemang.

Parterna samarbetar i frågor som gäller exportkontrollen av kärntekniska produkter med dubbla användningsområden.

4. Kärntekniska produkter med dubbla användningsområden som någondera av parterna överlåter inom ramen för detta avtal samt alla duplikat av dessa används endast för anmälda ändamål som inte har något samband med tillverkningen av kärnladdningar.

5. Kärntekniska produkter med dubbla användningsområden kopieras, ändras, återexporteras eller överlåts inte till någon utan skriftligt förhandstillstånd från den överlåtande parten.

Artikel 10

1. Ansvaret för en kärnskada som uppstår i samband med sådant samarbete som baserar sig på detta avtal regleras i enlighet med så-

överföras från den avtalsskadade staten till den mottagande staten, om den mottagande staten inte har kärnvapen, på villkoret att den mottagande staten satt i kraft det avtal om safeguards-kontrollen som ingåtts med IAEA och som omfattar all fredlig verksamhet på kärnenergiområdet,

передаваться из-под юрисдикции государства-получателя только на условиях, указанных в настоящей статье, и если государством-получателем является государство, не обладающее ядерным оружием в соответствии с Договором о нераспространении ядерного оружия от 1 июля 1968 г., при условии, что государство-получатель имеет действующее соглашение с МАГАТЭ о гарантиях, распространяющееся на всю его мирную ядерную деятельность.

3. Полученные в соответствии с настоящим Соглашением относящиеся к деятельности в области использования атомной энергии предметы двойного использования не используются в деятельности по созданию ядерных взрывных устройств и в отношении Финляндской Республики в области ядерного топливного цикла, не поставленной под гарантии МАГАТЭ.

Стороны осуществляют сотрудничество по вопросам контроля за экспортом относящихся к деятельности в области использования атомной энергии предметов двойного использования.

4. Относящиеся к деятельности в области использования атомной энергии предметы двойного использования, передаваемые одной из Сторон в рамках настоящего Соглашения, а также любое их воспроизводство будут использоваться только в заявленных целях, не связанных с производством ядерных взрывных устройств.

5. Относящиеся к деятельности в области использования атомной энергии предметы двойного использования не будут копироваться, изменяться, реэкспортироваться или передаваться кому-либо без предварительного письменного согласия передающей Стороны.

Статья 10

1. Ответственность за ядерный ущерб, возникший в ходе осуществления сотрудничества в рамках настоящего

dana internationella konventioner som Republiken Finland eller Ryska federationen är parter i, och i enlighet med parternas lagstiftning.

2. Om kärnanläggningen för en enligt Pariskonventionen skadeståndsansvarig anläggningsinnehavare är belägen inom Republiken Finlands territorium, tillämpas Pariskonventionen på sådana kärntekniska händelser som inträffar inom Republiken Finlands territorium eller Ryska federationens territorium och som anläggningsinnehavaren på basis av Pariskonventionen bär ansvaret för, när skadorna uppstår inom Ryska federationens territorium.

3. Om kärnanläggningen för en enligt Wienkonventionen skadeståndsansvarig anläggningsinnehavare är belägen inom Ryska federationens territorium, tillämpas Wienkonventionen på sådana kärntekniska händelser som inträffar inom Republiken Finlands territorium eller Ryska federationens territorium och som anläggningsinnehavaren på basis av Wienkonventionen bär ansvaret för, när skadorna uppstår inom Republiken Finlands territorium.

Artikel 11

Parternas behöriga myndigheter kan på begäran av den andra partens behöriga myndighet ordna konsultationer för att säkerställa ett effektivt verkställande av detta avtal.

Artikel 12

Detta avtal påverkar inte parternas rättigheter och skyldigheter som följer av andra internationella avtal som Republiken Finland

Соглашения, регулируется в соответствии с международными договорами, участниками которых являются Финляндская Республика или Российская Федерация, и законодательством каждого из государств Сторон.

2. В случае если ядерная установка ответственного в соответствии с Парижской конвенцией оператора расположена на территории Финляндской Республики, Парижская конвенция применяется в отношении ядерных инцидентов, за ущерб в результате которых такой оператор несет ответственность в соответствии с Парижской конвенцией, произошедших на территории Финляндской Республики или на территории Российской Федерации, когда ущерб понесен на территории Российской Федерации.

3. В случае если ядерная установка ответственного в соответствии с Венской конвенцией оператора расположена на территории Российской Федерации, Венская конвенция применяется в отношении ядерных инцидентов, за ущерб в результате которых такой оператор несет ответственность в соответствии с Венской конвенцией, произошедших на территории Финляндской Республики или на территории Российской Федерации, когда ущерб понесен на территории Финляндской Республики.

Статья 11

Компетентные органы Сторон могут по запросу компетентного органа одной из Сторон проводить консультации в целях обеспечения эффективного выполнения настоящего Соглашения.

Статья 12

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Сторон, вытекающих из других международных договоров,

avsikt att säga upp avtalet.

3. Det faktum att avtalet upphör att gälla påverkar inte genomförandet av sådana program, projekt och avtal som inletts under avtalets giltighetstid och som inte avslutats vid tidpunkten då avtalet upphör att gälla, om parterna inte kommer överens om något annat.

4. När detta avtal upphör att gälla förblir skyldigheterna enligt artiklarna 7 och 9 i kraft, om parterna inte kommer överens om något annat.

Utfärdat den 25 februari 2014 i två exemplar på finska och ryska, vilka båda texterna har samma giltighet.

För Republiken Finlands regering
Jan Vapaavuori

För Ryska federationens regering
Sergej Kirijenko

Bilaga 1

Till avtalet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi

Utrustning

1 Kärnreaktorer: Kärnreaktorer som kan underhålla och styra en självunderhållande kedjereaktion av kärnklyvning, med undantag för nollenergireaktorer (ZERP), vilka definieras som reaktorer med en nominell plutoniumproduktion om högst 100 gram per år.

ни одна из Сторон не менее чем за 12 месяцев до истечения очередного периода не уведомит по дипломатическим каналам другую Сторону о своем намерении прекратить его действие.

3. Прекращение действия настоящего Соглашения не затрагивает выполнения программ, проектов и контрактов, начатых в период его действия и не завершенных к моменту прекращения его действия, если Стороны не договорятся об ином.

4. В случае прекращения действия настоящего Соглашения обязательства, изложенные в статьях 7 и 9 настоящего Соглашения, остаются в силе, если Стороны не достигнут иной договоренности.

Совершено 25 февраля 2014 г. в двух экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Финляндской Республики

Сергей Кириенк

За Правительство
Финляндской Республики

Ян Вапаавуори

ОБОРУДОВАНИЕ

1. Комплектные ядерные реакторы: ядерные реакторы, способные работать в режиме контролируемой самоподдерживающейся цепной реакции деления, исключая реакторы нулевой мощности, которые определяются как реакторы с максимальным уровнем производства плутония, не превышающим 100 граммов в год.

2 Reaktortryckkärl: Metalltryckkärl, som kompletta enheter eller som större verkstadstillverkade delar till dem, som är speciellt konstruerade eller iordningställda för att innehålla kärnan hos en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1.1, och som kan motstå primärkylmedlets drifttryck.

3 Maskiner för laddning och borttagande av reaktorbränsle: Utrustning för handhavande, som särskilt konstruerats eller iordningställda för att ladda eller ta bort bränsle i en kärnreaktor, enligt definitionen i punkt 1, med möjlighet till laddning eller tekniskt avancerade system för positionsbestämning eller inrättning för att möjliggöra komplexa urlastningar av bränsle, exempelvis då direkt sikt eller tillgång till bränslet inte finns.

4 Styrstavar för reaktor: Stavar som speciellt konstruerats eller iordningställda för att reglera reaktionshastigheten i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1.

5 Reaktorns tryckrör: Rör som är speciellt konstruerade eller iordningställda för att innehålla bränsleelement och primärkylmedel i en reaktor enligt definitionen i punkt 1, vid ett drifttryck om 5,1 MPa eller mer.

6 Zirkoniumrör: Zirkoniummetall och legeringar i form av rör eller sammansättningar av rör, i kvantiteter över 500 kg under en tolv månadersperiod, speciellt konstruerade eller iordningställda för användning i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1, och i vilka massförhållandet mellan hafnium och zirkonium är mindre än 1:500.

2. Корпуса ядерных реакторов: металлические корпуса или их основные части заводского изготовления, которые специально предназначены или подготовлены для размещения в них активной зоны ядерных реакторов, как они определены в пункте 1 настоящего приложения, и способные выдерживать рабочее давление теплоносителя первого контура.

3. Машины для загрузки и выгрузки топлива ядерных реакторов: манипуляторное оборудование, специально предназначенное или подготовленное для загрузки или извлечения топлива из ядерных реакторов, как они определены в пункте 1 настоящего приложения, которое способно производить операции по перегрузке и обладает техническими возможностями для точного позиционирования, позволяющими проводить на реакторе сложные работы по перегрузке топлива, в том числе операции, при которых невозможно непосредственное наблюдение или прямой доступ к топливу.

4. Управляющие стержни ядерных реакторов: специально предназначенные или подготовленные стержни для управления процессом деления в ядерных реакторах, как они определены в пункте 1 настоящего приложения.

5. Трубы высокого давления ядерных реакторов: трубы, которые специально предназначены или подготовлены для размещения в них топливных элементов и теплоносителя первого контура в ядерных реакторах, как они определены в пункте 1 настоящего приложения, при рабочем давлении, превышающем 50 атмосфер.

6. Циркониевые трубы: трубы или сборки труб из металлического циркония или его сплавов, по весу превышающие 500 кг в течение любого 12-месячного периода, которые специально предназначены или подготовлены для использования в ядерных реакторах, как они определены в пункте 1 настоящего приложения, и в которых отношение

7 Primärkylpumpar: Pumpar som särskilt konstruerats eller iordningstälts för cirkulationspumpning av det primära kylmedlet i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1.

8 Reaktorns interna delar: Delar inuti reaktorn som konstruerats eller iordningstälts för att användas inne i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1, såsom t.ex. bottenplatta för härden, bränslekanaler (bränsleboxar), termiska skärmar, bafflar, härdgaller samt diffusorplåtar.

9 Värmeväxlare: Värmeväxlare (ånggeneratorer) som är särskilt konstruerade eller iordningställda för att användas i primärkylkretsen i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1.

10 Instrument för detektering och mätning av neutronstrålning: Instrument för detektering och mätning av neutroner, särskilt konstruerade eller iordningställda för att bestämma neutronflödesnivåerna inuti härden i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1.

11 Anläggningar för upparbetning av bestrålade bränsleelement, och utrustning särskilt konstruerad eller iordningställd härför: Anläggningar för upparbetning av bestrålade bränsleelement omfattar utrustning och komponenter som normalt kommer i direkt kontakt med och direkt styr det bestrålade bränslet och de huvudsakliga procesströmmarna med kärnämne och klyvningsprodukter.

гафния к цирконию по весу меньше чем 1:500.

7. Насосы первого контура теплоносителя: насосы, специально предназначенные или подготовленные для поддержания циркуляции теплоносителя первого контура ядерных реакторов, как они определены в пункте 1 настоящего приложения.

8. Внутрикорпусные устройства ядерных реакторов: внутрикорпусные устройства ядерных реакторов, специально предназначенные или подготовленные для использования в ядерных реакторах, как они определены в пункте 1 настоящего приложения, включая поддерживающие колонны активной зоны, топливные каналы, тепловые экраны, отражатели, опорные решетки активной зоны и пластины диффузора.

9. Теплообменники: теплообменники (парогенераторы), специально предназначенные или подготовленные для использования в первом контуре теплоносителя ядерных реакторов, как они определены в пункте 1 настоящего приложения.

10. Детекторы и измерительные приборы нейтронного потока: специально предназначенные или подготовленные датчики и измерительные приборы нейтронного потока для определения уровней нейтронного потока в пределах активной зоны ядерных реакторов, как они определены в пункте 1 настоящего приложения.

11. Установки для переработки облученных топливных элементов и оборудование, специально предназначенное или подготовленное для этого: установка для переработки облученных топливных элементов включает оборудование и компоненты, которые обычно находятся в прямом контакте с облученным топливом и основными ядерными материалами и продуктами деления, и непосредственно управляет их технологическими потоками.

12 Anläggningar för tillverkning av bränsleelement: Anläggningar för tillverkning av bränsleelement omfattar utrustning som normalt kommer i direkt kontakt med eller som direkt behandlar eller styr produktionsflöden av kärnämnen, eller förseglar kapslingen kring kärnämnet.

13 Anläggningar för separation av isotoper av uran: Särskilt konstruerade eller iordningsställda anläggningar för separation av isotoper av uran, förutom analysinstrument, inbegriper också all central utrustning som konstruerats särskilt med tanke på separationsprocessen.

14 Anläggningar för tillverkning av tungt vatten: Till anläggningar för tillverkning av tungt vatten hör också sådana anläggningar och anordningar som särskilt konstruerats eller iordningsstälts för koncentrerings av deuterium och deuteriumföreningar och sådana installationer och komponenter som är viktiga med tanke på deras funktion.

Bilaga 2

Till avtalet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om samarbete avseende fredlig användning av kärnenergi

Andra ämnen

1 Deuterium och tungt vatten: Deuterium och alla andra deuteriumföreningar i vilka förhållandet mellan deuterium och väte överskrider 1:5 000, för användning i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1 i bilaga 1, i kvantiteter om mer än 200 kg deuteriumatomer under en tolv månadersperiod.

12. Установки для изготовления топливных элементов: установка для изготовления топливных элементов включает оборудование, которое обычно находится в непосредственном контакте с технологическим потоком ядерного материала, или непосредственно обрабатывает его, или управляет им, или герметизирует ядерный материал внутри оболочки.

13. Установки для разделения изотопов урана: установка для разделения изотопов урана включает специально предназначенное или подготовленное для разделения изотопов урана оборудование, кроме аналитических приборов, и включает в себя также каждое основное оборудование, специально предназначенное для процесса разделения.

14. Установки для производства тяжелой воды: установка для производства тяжелой воды включает установку и оборудование, специально предназначенные или подготовленные для обогащения дейтерия и дейтериевых соединений, и любые детали, необходимые для работы установки.

НЕЯДЕРНЫЙ МАТЕРИАЛ

1. Дейтерий и тяжелая вода: дейтерий и любое другое соединение дейтерия, в котором отношение дейтерия к атомам водорода превышает 1:5000, предназначенные для использования в ядерных реакторах, как они определены в пункте 1 приложения № 1 к Соглашению между Правительством Финляндской Республики и Правительством Российской Федерации о сотрудничестве в области использования атомной энергии в мирных целях, в количествах,

2 Grafit med kärnteknisk kvalitet: Grafit med en renhetsgrad över 5 ppm borekvivalent och en densitet över 1,50 gram per kubikcentimeter, som används i en kärnreaktor enligt definitionen i punkt 1 i kvantiteter överstigande 3×10^4 kg (30 metriskt ton) under en tolv månadersperiod.

превышающих 200 кг атомов дейтерия в течение любого 12-месячного периода.

2. Ядерно-чистый графит: графит, имеющий степень чистоты выше 5-миллионных борного эквивалента, с плотностью больше чем 1,50 г/куб. см, в количествах, превышающих 30 метрических тонн в течение любого 12-месячного периода.